

Kuruma Ömür Ağacım

– Mecali · 10 Nisan 2018

KURUMA ÖMÜR AĞACIM

Ömür ağacımın başına çıktım,
Dalında meyveydi; göz bebeklerim.
İndim de dibine, kökünü kazdım.
Toprakta tozlaşmış, taş kemiklerim.

Semadan iniyor nur ile rahmet.
Arzdan yükselir ruh mezarda zulmet.
Mevla, eylemezse kula merhamet,
Yetişmez bilirim can amellerim.

Gençlikte fıdandı ömür ağacım,
Geliştikçe kok saldı tendeki acım.
Dostlar her an dualara muhtacım,
Gönlümde sızlıyor naz emellerim.

Hayatı bahşeden, istiyor kuldan,
Sabırla git nura açılan yoldan.
Ömür ağacımı uzatan yıldan.
Hicranla bahsetme son cümlelerim.

Mehmet Demirel 10.04.2018